

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 540/2014
10.06.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Д., због кривичног дела убиство из члана 113. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Д., адвоката М.В. из П., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Пироту К.бр. 17/13 од 05.12.2013. године и Апелационог суда у Нишу 17Кж1 298/14 од 20.03.2014. године, у седници већа одржаној дана 10.06.2014. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Д., адвоката М.В., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Пироту К.бр. 17/13 од 05.12.2013. године и Апелационог суда у Нишу 17Кж1 298/14 од 20.03.2014. године, као неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 441. став 4. Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Пироту К.бр. 17/13 од 05.12.2013. године, окривљени Д.Д. оглашен је кривим за кривично дело убиство из члана 113. Кривичног законика (КЗ) и осуђен на казну затвора у трајању од 10-десет година, у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 01.02.2013. године, па надаље. Истом пресудом, окривљени је обавезан на плаћање суду трошкова кривичног поступка у износу од 398.802,13 динара и паушала у износу од 3.000,00 динара, све у року од 30 дана по правноснажности пресуде, те одлучено да награда и нужни издаци браниоца по службеној дужности у износу од 379.500,00 динара падају на терет буџетских средстава суда.

Апелациони суд у Нишу, пресудом 17Кж1 298/14 од 20.03.2014. године, усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Пироту преиначио је пресуду Вишег суда у Пироту К.бр. 17/13 од 05.12.2013. године у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је окривљеног Д.Д., за кривично дело убиство из члана 113. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од 13-тринаест година, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 01.02.2013. године до упућивања у установу за издржавање казне затвора, а најдуже до истека изречене казне, док је жалбе окривљеног Д.Д. и његовог браниоца, адвоката М.В., одбио као неосноване и првостепену пресуду у непреиначеном делу потврдио.

Бранилац окр. Д.Д., адв. М.В., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, према наводима у образложењу захтева због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о трошковима кривичног поступка, са предлогом Врховном касационом суду да усвоји захтев за заштиту законитости и пресуде Вишег суда у Пироту К бр. 17/13 од 05.12.2013. године и Апелационог суда у Нишу 17Кж1. 298/14 од 20.03.2014. године, преиначи тако да утврди да окр. Д.Д. није учинио кривично дело убиство из члана 113. КЗ и ослободи га кривичне одговорности, а трошкове кривичног поступка браниоцу по службеној дужности одреди према приложеном трошковнику имајући у виду и састав захтева за заштиту законитости или да наведене пресуде укине и врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окр. Д.Д., сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Д.Д. је неоснован у делу који се односи на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, док је у осталом делу захтев недозвољен.

Неосновано бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним правноснажним пресудама, приликом одлучивања о трошковима кривичног поступка, учињена повреда закона тиме што нису досуђени трошкови за посете браниоца окривљеном у притвору и припрему одбране, а по достављеном трошковнику и у складу са Законом о адвокатури.

Поведа одредбе поступка из члана 441. став 4. у вези са чланом 261. став 2. тачка 7. ЗКП, на коју се указује предњим наводима захтева, по оцени Врховног касационог суда није учињена у конкретном случају. Ово из разлога што у захтеву браниоца за накнаду трошкова поступка (трошковник од 09.12.2013.године) специфицирани трошкови са означеним датумима када су, по тврдњи браниоца, обављени разговори са окривљеним у притвору, нису поткрепљени извештајем

надлежне установе на основу службене евиденције о посетама браниоца окривљеном, па суд није ни могао одлучивати о основаности захтева у том делу и ценити оправданост трошкова са становишта неопходности одређене радње за припрему одбране окривљеног.

Као разлог подношења захтева за заштиту законитости, бранилац окривљеног истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП, са образложењем да је изрека првостепене пресуде нејасна и неразумљива, а указује и да је изрека пресуде противуречна самој себи и разлозима пресуде који су и сами међусобно противуречни.

Такође, бранилац у захтеву оспорава чињенично стање у правноснажној пресуди као погрешно и непотпуно утврђено, наводима да у проведеном поступку није поуздано утврђено да је окривљени извршилац кривичног дела у питању с обзиром на резултате ДНК анализе о постојању трагова који потичу и од трећег лица и да није са сигурношћу утврђен степен умањења способности окривљеног за урачунљивост, те указивањем, с тим у вези, на разлику између степена урачунљивости окривљеног утврђеног пресудом (смањена урачунљивост) у односу на наводе оптужнице о потпуној урачунљивости пре прибављања доказа за релевантно утврђење те чињенице и изношењем сопствене оцене о степену урачунљивости окривљеног (на граници између битно смањене и смањене урачунљивости) у време извршења дела и давања исказа окривљеног у преткривичном и истражном поступку, позивањем на околности које то потврђују и о којима се изјашњавао окривљени у одбрани на главном претресу (несећање детаља догађаја, употреба алкохола у полицији) и оспоравањем оцене суда одбране окривљеног на главном претресу у вези са наведеним околностима, због неприхватања исте.

Међутим, одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног, сходно ограничењу његових права правима која у поступку има окривљени (члан 71. став 5. ЗКП) могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. и став 2. тачка 2. ЗКП, ни по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, па је захтев за заштиту законитости браниоца окр. Д.Д. у наведеном делу недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, на основу члана 491. став 1. ЗКП у односу на одбијајући део, а на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен.

Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.